

Biết Đến Thuở Nào

Soul

Tùng Giang

Phút đầu gặp em tinh tú quay cuồng.
 Lòng đang giá
 Hồi em biết
 bỗng bỗng ngập tràn muôn tia nắng.
 Nghe bao xót xa vút
 chẳng những băng hoàng giảng vây kín.
 Như muôn tóc mây quyện
 băng theo cánh chim ngàn.
 Dừng bước nơi này chỉ còn em với
 vương đôi mắt nhung huyền.
 Mộng ước đây ...

ta.
 Ngỡ ngàng nhìn rồi sao ngại ngừng vương trong ta.
 Bao đêm cô đơn miên man với niềm thương nhớ.
 Suy tư âu lo men thuốc đắng trên môi.
 Đã xót xa nhiều mà
 sao nói không nên lời.
 Đành xin ôm trọn mối u

hoài trong tâm tư. Biết thuở nào quên, quên hết ưu phiền.
 Để thôi xót xa để băng hoàng không vây kín.
 Bao nhiêu ước mơ rồi đây sẽ kết nên lời.
 Mộng ước một ngày thôi đợi chờ ta có nhau.